

Wiadomość Tygodnia

PROJEKT ZBIORU DOKUMENTÓW KOŚCIOŁA O ŻYCIU KONSEKROWANYM

ŻYCIE ZAKONNE

SERWIS INFORMACYJNY KONFERENCJI WYŻSZYCH PRZEŁOŻONYCH ZAKONÓW MĘSKICH W POLSCE

WIADOMOŚCI ▾ ZAPOWIEDZI ▾ **DOKUMENTY** ▾ GALERIA ▾ INFORMATOR ZAKONÓW ▾ O NAS LINKI ▾ KONTAKT ▾

Home > Dokumenty Kościoła o życiu konsekrowanym

DOKUMENTY KOŚCIOŁA O ŻYCIU KONSEKROWANYM

Poniżej znajduje się zbiór dokumentów Kościoła o życiu konsekrowanym (od Soboru Watykańskiego II).

1. Sobór Watykański II

- Konstytucje
- Dekrety
- Deklaracje

2. Jan XXII

Od 2009 r. na portalu internetowym KWPZM www.zyciezakonne.pl gromadzone są sukcesywnie dokumenty i opracowania, dotyczące życia konsekrowanego (od Soboru Watykańskiego II). Całość zebranego archiwum podzielona jest na cztery działy:

1. Dokumenty Kościoła o życiu konsekrowanym
2. Polskie dokumenty o życiu konsekrowanym
3. Referaty, konferencje, artykuły
4. Statystyki

Aktualnie w naszym internetowym archiwum jest już ponad 3 tysiące pozycji, co bez wątpienia czyni go największym zbiorem dokumentów dotyczącym życia konsekrowanego w polskim internecie (a być może nie tylko polskim).

Istnienie takiej biblioteki może służyć nie tylko poszukiwaniu na bieżąco materiałów potrzebnych do posługi duszpasterskiej czy osobistej lektury, ale staje się ona doskonałym narzędziem do pracy naukowej. W coraz większej liczbie publikacji naukowych znajdujemy przypisy odwołania do naszego zbioru, co świadczy o tym, że został on już zauważony przez wielu odbiorców, mimo że dotychczas w żaden sposób nie był reklamowany (także dlatego, że jest w trakcie tworzenia).

INFORMATOR ZAKONÓW

ZAKONY MĘSKIE	ZAKONY ŻEŃSKIE
INSTYTUTY ŚWIECKIE	DZIEŁA
SANKTUARIA ZAKONNE	DOMY GOŚCINNE
KATALOG ONLINE	
OCHRONA MAŁOLETNICH	

DOKUMENTY

Przedstawiając informację o istnieniu tej biblioteki zachęcam Was wszystkich do korzystania z niej w pracy naukowej, formacyjnej, rekolekcyjnej, a także dla osobistego wzrastania w powołaniu zakonnym.

Jednak aby ten zbiór stał się naprawdę kompletny potrzebna jest lepsza współpraca między zakonami w Polsce. Niektóre zakony męskie dokonały już przeszukania swoich archiwów i przekazały do sekretariatu KWPZM teksty przemówień papieskich lub innych ważnych dokumentów, ale jest jeszcze sporo do zrobienia.

Watykańska strona internetowa www.vatican.va zawiera pełny zbiór dokumentów i przemówień papieskich w różnych językach (niestety niewiele po polsku). Znaczna ich część jest skierowana do osób konsekrowanych lub ich dotyczy. Niestety bardzo wiele z nich nigdy nie zostało opublikowanych (przynajmniej w publikacjach ogólnie dostępnych) w języku polskim. Należy przypuszczać, iż spora część tego dziedzictwa była w kolejnych latach tłumaczona przez poszczególne zakony czy zgromadzenia i publikowana w wewnętrznych wydawnictwach, dla bieżących potrzeb. Potrzebne jest więc przetrząśnięcie naszych archiwów, by te – czasami bardzo cenne – słowa umacniały także obecne pokolenia zakonnic i zakonników.

Być może najprostszą drogą ku temu byłoby zachęcenie studiujących osób konsekrowanych, by brały za temat pracy magisterskiej lub doktoratu przemówienia i dokumenty Stolicy Apostolskiej skierowane do konkretnej rodziny zakonnej i uda się nam ten ważny temat uporządkować. Przypuszczam, że wiele żeńskich i męskich zgromadzeń zakonnych ma już te dokumenty opracowane w swoich archiwach, byłbym więc bardzo wdzięczny za ich przesłanie na adres konwpm@onet.pl (wersja elektroniczna lub skan tych dokumentów) by znalazły się one w publikowanym na www.zyciezakonne.pl zbiorze dokumentów. To naprawdę ważne i użyteczne dzieło.

Bardzo też proszę Czytelników naszego Biuletynu o osobiste zaangażowanie w ten projekt. Może macie w osobistych archiwach

takie dokumenty, jeszcze nie publikowane? A może ktoś zna dobrze któryś z języków i jest w stanie przetłumaczyć nieznanne jeszcze przemówienia, listy lub inne dokumenty papieża (od Soboru Watykańskiego II), znajdujących się na stronie www.vatican.va ?

Jest jeszcze jeden cenny obszar poszukiwań, który warto podjąć – to wszystko co o życiu konsekrowanym mówił po Soborze Watykańskim Kościół w Polsce ustami swych pasterzy, choćby tych świętych, czy świątobliwych, jak kard. Stefan Wyszyński, kard. Karol Wojtyła, abp. Antoni Baraniak SDB, by wymienić tylko tych najbardziej oczywistych. Sporo ich tekstów jest w naszych archiwach i nigdy dotąd nie ujrzały światła dziennego. Może czas na to? o. *Kazimierz Malinowski OFMConv, sekretarz gen. KWPZM*

Wiadomości krajowe

SPOTKANIE KONSULT CZTERECH KONFERENCJI ŻYCIA KONSEKROWANEGO

W poniedziałek 27 września na terenie Targów SacroEXPO w Kielcach odbyło się spotkanie czterech konsult konferencji wyższych przełożonych życia konsekrowanego w Polsce. W spotkaniu uczestniczyło 16 osób, reprezentujących wszystkie formy życia konsekrowanego. Rozpoczął je modlitwą o. Janusz Sok CSsR i poprosił obecnych o krótkie przedstawienie się.

Następnie o. Janusz wprowadził w tematykę spotkania. W związku z wejściem w życie dokumentu „*Droga formacji prezbiterów w Polsce. Ratio institutionis sacerdotalis pro Polonia*” dyskutowano propozycję przygotowania cyklu wykładów z zakresu życia konsekrowanego dla

seminariów diecezjalnych i programu formacji dla domów formacyjnych instytutów życia konsekrowanego w zakresie teologii kościoła partykularnego. Przyjęta została propozycja, aby poprosić o współpracę o. bp. Jacka Kicińskiego CMF oraz zwrócić się do klaretynów, by w ramach Instytutu Życia Konsekrowanego podjęli się przygotowania materiałów dla obu cykli wykładów.

Kolejnym omawianym tematem było przygotowanie Sympozjum IV Konferencji Życia konsekrowanego (które tradycyjnie odbywa się co 3 lata). Zaproponowano miejsce (Jasna Góra) i termin w jesieni 2022 r. W związku propozycją omówienia podczas sympozjum ankiety

opracowanej przez ISKK, dotyczącej seksualności osób konsekrowanych ustalono, iż każda konferencja samodzielnie zajmie się wykorzystaniem wyników ankiety dla zorganizowania kursów formacyjnych wychowawców. Przyjęto, że temat formacji w zakresie seksualności będzie podjęty w ramach szerszej tematyki formacji ustawicznej w kontekście spojrzenia na aktualne przemiany społeczne i wyzwań przed którymi stoi Kościół i życie konsekrowane oraz jego misja (współczesna koncepcja wolności). W programie sympozjum należy uwzględnić głos ludzi świeckich. Wskazano p. Joannę Wójtowicz, przewodniczącą Krajowej Konferencji Instytutów Świeckich jako koordynatorkę przygotowania

symposium. Jako termin orientacyjny przyjęto drugą połowę października 2022 r. Ustalono, iż każda Konferencja wydeleguje jednego przedstawiciela do przygotowania Symposium, zaś sekretariaty Konferencji będą służyły pomocą organizacyjną.

Kongres Młodych Osób Konsekwanych planowany jest także w przyszłym roku (wrzesień 2022, Warszawa). Ks. Dariusz Bartocha byłby odpowiedzialny za przygotowanie Kongresu ze strony Konferencji życia konsekrowanego. Tematykę i szczegółowy program spotkania przygotowuje grupa młodych osób konsekrowanych.

Po omówieniu przygotowań do wspólnych spotkań ks. Zenon Hanas SAC opisał przemiany, które dokonują się we współczesnych mediach oraz kreowany przez nie obraz Kościoła w przestrzeni publicznej. Zachęcał, aby nie uczestniczyć w medialnych polemikach, ale kreować raczej pozytywny obraz życia konsekrowanego.

Na pytanie jak reagować na jednostronne artykuły dotyczące życia konsekrowanego ks. Zenon proponował stosowanie nieformalnej reakcji, skierowanej do autorów artykułów poprzez prezentację rzeczywistego stanu rzeczy. Sprostowanie fałszywych informacji powinno być przygotowane przez fachowców w zakresie

dziennikarstwa i prawa. W dyskusji podkreślano, aby w mediach katolickich nie powielać informacji negatywnie opisujących wydarzenia lub osoby z życia konsekrowanego.

Ks. Hanas przedstawił także kwestię używania mediów społecznościowych przez kandydatów do życia konsekrowanego. Młodzież przychodząca do naszych domów formacyjnych jest uformowana w tym świecie i trzeba znaleźć metody pomagające im w kształtowaniu właściwego dystansu do współczesnego świata mediów. Ks. Zenon zwrócił też uwagę na nowe zjawisko: rolę algorytmów stosowanych przez największe media elektroniczne, które prowadzą do uzależnienia odbiorców nie tylko w zakresie konsumpcji, ale także przyjmowanego świata wartości.

O. Paweł Kozacki OP zwrócił uwagę, że nieobecność osób konsekrowanych w nowych mediach odbiera nam realny kontakt z młodym pokoleniem. To jest bardzo ważna przestrzeń współczesnej ewangelizacji.

O. Jarosław Paszyński SJ mówił o konieczności formacji w zakresie korzystania z mediów oraz przygotowania wytycznych w tym zakresie. Celem obecności osób konsekrowanych w nowych mediach powinna być nowa ewangelizacja. Zwrócił też uwagę na to, że zachowanie

Jezusa w kluczowych momentach jego życia może być dla współczesnych przewodnikiem w korzystaniu z mediów.

O. Kazimierz Malinowski zachęcił do korzystania ze zbioru dokumentów Kościoła o życiu konsekrowanym na www.zyciezakonne.pl oraz poprosił o współpracę w kompletowaniu tych dokumentów.

S. Dolores Zok wprowadziła następnie zebranych w tematykę skutków okresu pandemii Covid-19 dla życia konsekrowanego i naszego apostołstwa. S. Dolores zwróciła uwagę na pozytywny aspekt tego trudnego okresu: zwiększone zainteresowanie osób konsekrowanych modlitwą, troska o osoby chore i potrzebujące pomocy. Zwróciła też uwagę, iż pozytywnym skutkiem pandemii była większa obecność ewangelizacyjna osób konsekrowanych w mediach elektronicznych.

W dyskusji mówiono o problemach które okres pandemii ujawniła: tradycjonalizm części osób konsekrowanych, kontrowersja wokół przyjmowania Komunii św. na rękę, a także istotna różnica zdań co do źródeł pandemii i skuteczności szczepionek przeciwko Covid-19.

Praktycznym pytaniem, które się pojawiło, jak powinna wyglądać kwestia szczepień w naszych wspólnotach. Uznano, że należy to zostawić odpowiedzialności naszych sióstr i braci. OKM

W KIELCACH ROZPOCZĘCIE SPOTKANIA SEKRETARZY I EKONOMÓW ZAKONÓW MĘSKICH W POLSCE

Bezpośrednio po zakończeniu spotkania czterech Konsult konferencji życia konsekrowanego przewodniczący KWPZM o. Janusz Sok CSsR otworzył w Kielcach obrady sekretarzy i ekonomów męskich instytutów życia konsekrowanego w Polsce.

O. Grzegorz Filipiuk OFMCap w pierwszym wykładzie przedstawił podstawy organizacyjne kancelarii i archiwum zakonnego. Omówił także rodzaje stosowanej w nich dokumentacji, kształtowanie zespołów i zbiorów akt oraz tworzenie dokumentacji elektronicznej. Od kilku lat o. Grzegorz wprowadza sekretarzy podczas kieleckich spotkań w profesjonalne prowadzenie sekretariatów i archiwów prowincjalnych.

Po przerwie o. dziekan Dariusz Borek OCarm przedstawił wykład poświęcony nowej wersji VI księgi Kodeksu Prawa Kanonicznego, wprowadzonej przez papieża Franciszka Konstytucją Apostolską „*Pascite gregem Dei*”. Znowelizowana księga VI wchodzi w życie 8 grudnia 2021 r. i będzie dotyczyła naruszeń popełnionych po tej dacie. Prelegen przypomniał, że zgodni e z ogólnymi zasadami dotyczącymi prawa karnego sprawy procedowane po 8 grudnia

Nowe prawo Kościoła wprowadza dużo więcej przepisów dotyczących przestępstw natury ekonomicznej, pojawił się nowy rodzaj poświęcony przestępstwom przeciw sakramentom, mamy

też dużo więcej norm dotyczących przestępstw przeciwko VI przykazaniu. O. Dariusz omówił następnie obowiązki przełożonych kościelnych wynikające z nowej VI księgi KPK oraz przedstawił szczegółowo zmiany w przepisach karnych Kościoła. Zwrócił uwagę na zmiany w KPK dotyczące przedawiania przestępstw. Od 8 grudnia będzie obowiązywała zasada przerwania biegu przedawiania od momentu rozpoczęcia dochodzenia (na okres trzech lat).

Po wykładzie o. Dariusza Borka przewodniczący Komisji KWPZM ds. Misji i pracy wśród Polonii o. Andrzej Danilewicz SVD zaprezentował zebranym sekretarzom wzór ankiety, która zbierze dokładnie stan zaangażowania polski jurysdykcji zakonnych w misję *ad gentes* i pracę wśród Polonii. Pierwszy dzień konferencji zakończono wspólną modlitwą Liturgii godzin. Trzydniowe spotkanie zakończy się we środę 29 września. OKM

PODZIĘKOWANIE DLA O. GABRIELA BARTOSZEWSKIEGO OFMCap

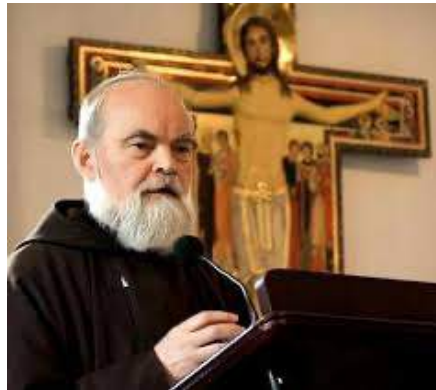
Kardynał Kazimierz Nycz podziękował o. Gabrielowi Bartoszewskiemu OFMCap za 46 lat posługi w Archidiecezji Warszawskiej

Ojciec Gabriel Bartoszewski urodził się we wsi Potworów 10 czerwca 1933 r. Pochodzi z wielodzietnej rodziny rolniczej. Uczęszczał do Gimnazjum w Nowym Mieście nad Pilicą, później odbył nowicjat w zakonie Kapucynów w klasztorze nowomiejskim.

Święcenia kapłańskie przyjął w 1957 r. Po czym odbył studia na Wydziale Prawa Kanonicznego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, które uwieńczył stopniem doktora prawa kanonicznego.

O. Gabriel po skończeniu w 1962 roku studiów na KUL pełnił różne funkcje w zakonie kapucynów, gdzie był prowincja-

łem, ale także w Sekretariacie Prymasa Polski, w Kurii Metropolitalnej Warszawskiej, w Sądzie Metropolitalnym oraz w Prymasowskim Studium Życia Wewnętrznego.

Od 1966 roku był czynnie zaangażowany jako wicepostulator w procesie beatyfikacyjnym bł. Honorata, ściśle współpracując z Postulatorem Kanonizacji w Rzymie.

W Kurii Archidiecezji warszawskiej pracował w Wydziale Spraw Zakonnych oraz Wydziale ds. beatyfikacyjnych i kanonizacyjnych. „Dzięki wielkiemu oddaniu i zaangażowaniu ze strony Ojca – napisał w liście Kard. Nycz – a także fachowej wiedzy i posiadanym umiejętnościom mogliśmy radować się, już za czasów mojej posługi, w 2010 roku, wyniesieniem na ołtarze Błogosławionego Księdza Jerzego Popiełuszki”. Tę radość dopełniła beatyfikacja Kardynała Wyszyńskiego, którego sprawie o. Gabriel poświęcił wiele starań wysiłku.

Nie sposób wymienić wszystkich procesów beatyfikacyjnych, do których ukończenia przyczyniła się jego pomoc i konsultacja. Metropolita Warszawski dziękując za wszystkie zaangażowania a zwłaszcza za całą postawę ludzka i kapłańską o. Gabriela, wyraził nadzieję na dalszą obecność – w miarę sił – i życzliwą poradę w prowadzonych procesach beatyfikacyjnych. *Sekretariat OFMCap, Warszawa*

„O NIKIM NIE MÓWIŁ ŹŁE” - ROZMOWA Z O. GABRIELEM BARTOSZEWSKIM OFMCap

Ileokroć Prymas mierzył się z nagłymi sprawami, problemami, tylekroć wyciszał się, kierował oczy ku górze i potrafił dać najtrafniejszą odpowiedź. - mówi o. Gabriel Bartoszewski OFMCap., promotor w procesie beatyfikacyjnym kard. Stefana Wyszyńskiego, w rozmowie z Ireną Świerdzewską

Nie tytuły ani sprawowane funkcje stanowią o świętości Prymasa Tysiąclecia. Co zadecydowało o wyniesieniu do grona błogosławionych kard. Wyszyńskiego?

Wyniesienie na ołtarze jest owocem jego życia i heroicznej świętości już od najmłodszych lat. W życiu Stefana Wyszyńskiego niewątpliwie szczególne było zawierzenie Bogu. Przyszło mu żyć w bardzo trudnych warunkach ówczesnej rzeczywistości społecznej i politycznej. To zawierzenie wyrażało się w codziennym życiu, w odpowiadaniu na Boże wezwanie w sposób sumienny, z poczuciem pełnienia misji, a także w świadomości, że jest dzieckiem Bożym.

Co było szczególnego w postawie prymasa Wyszyńskiego wobec drugiego człowieka?

Na każdego patrzył jako na dziecko Boże i w takim świetle oceniał ludzi; niezależnie od tego, jak ta osoba się zachowywała i jakie funkcje sprawowała. Nigdy nie mówił źle o drugim człowieku – także, a może zwłaszcza, o rządzących. Krytykował ówczesny system, nie człowieka. Pierwszemu sekretarzowi KC PZPR Władysławowi Gomułce potrafił powiedzieć: „Nie występuję przeciwko panu, ale temu, co dzieje się w Polsce”.

Pamiętam uroczystości milenijne 24 czerwca 1966 r. w warszawskiej katedrze św. Jana Chrzciciela. Komuniści zorganizowali obstawę terenu wokół katedry, w świątyni założone były podłuski. Ksiądz Prymas w kazaniu mówił o miłości bliźniego,

traktowaniu drugiej osoby z szacunkiem. „Ten, kto bluźni, już upadł, bo chrześcijańska postawa to postawa miłości” – przypominał wtedy. To było historyczne kazanie. Prymas wracał potem z katedry do pałacu Arcybiskupiego na ul. Miodową, mijając kordony policji. Wszystko to przyjmował ze spokojem. Taką postawą zwyciężał.

Prymas Wyszyński mówił, że całe jego życie było Wielkim Piątkiem. Które momenty były dla niego najtrudniejsze?

Najtrudniejszy był okres 3-letniego uwięzienia. Wtedy także umiał zachować duchową równowagę, patrzeć na swoich oprawców jako na dzieci Boże. W „Zapiskach więziennych” możemy przeczytać, jak odnosił się do nich z kulturą, szacunkiem, co świadczyło o wielkości i świętości prymasa Wyszyńskiego.

Odpowiedzialność za Kościół w Polsce, relacje z ówczesną władzą wymagały roztropności. Jaką postawę przyjął prymas Wyszyński?

Świadek życia sługi Bożego o. Bronisław Wilk zeznawał, że ilekroć prymas Wyszyński stawał wobec nagłych spraw, problemów, które miał rozwiązać, tylekroć wyciszał się, kierował oczy ku górze i potrafił dać najtrafniejszą odpowiedź. Wiemy, że kard.

Wyszyński prowadził rozmowy z władzami komunistycznymi na najwyższym szczeblu, przeciągające się nieraz do późnych godzin nocnych, jeżeli wymagała tego sytuacja. Przyjmował wtedy postawę człowieka wiary, starał się widzieć w swoim adwersarzu dobro. W czasie rozmów potrafił robić wykłady z Nauki Społecznej Kościoła.

Od 1979 r. pomagałem w sekretariacie prymasa Wyszyńskiego, którym kierował ks. Hieronim Goździewicz. Podczas świątecznych spotkań czy posiłków przy stole prymas Wyszyński opowiadał o swoich przeżyciach. Pewnego razu wspominał o spotkaniu w gabinecie Gomułki. Na biurku I sekretarza KC PZPR leżała sterta papierów. „Ksiądz Prymas to mnie w kazaniach prześladowuje, mówi przeciwko mnie” – zarzucał Gomułka. „Nikogo nie prześladowuję, mam postawę pozytywną. Wszystko, co mówię, znajduje się w moich kazaniach i nauczaniu” – odpowiedział prymas Wyszyński. Gomułka na to: „A ja księdzu Prymasowi udowodnię, że tak nie jest. Bo ja tu mam jego kazania i zaraz przeczytam”. Zaczął przerzucać stos kartek na biurku, by w końcu powiedzieć: „Nie mogę znaleźć”. Chociaż komuniści zwalczali Prymasa, to jego postawę przyjmowali z szacunkiem.

Długo czekaliśmy na beatyfikację mimo przeświadczenia o świętości prymasa Wyszyńskiego.

W procesie zeznawało 67 świadków. Wielka postać prymasa Wyszyńskiego to jednocześnie ogromny dorobek pisarski, co trzeba było przestudiować i ocenić. W opracowywaniu poszczególnych okresów sługi Bożego Stefana Wyszyńskiego były kilkuletnie przerwy, zmieniali się postulatoży. Jako promotor uczestniczyłem w ostatnim etapie prac, od 2009 r. Energicznie zabraliśmy się do działania. Przygotowaliśmy obszerny dokument o heroiczności cnót, przetłumaczyliśmy go na język włoski. W 2017 r. kard. Nycz zawiązał oprawioną księgę – trzy tomy formatu A4 – do Rzymu. Kard. Angelo Amato nie krył podziwu. Zwykle taki dokument opracowywany jest w Rzymie. Przygotowany przez nas skrócił pracę rzymskiej kongregacji ds. kanonizacyjnych. Mam wielką satysfakcję i jestem wdzięczny Bogu, że mogłem pracować w procesie beatyfikacyjnym, doprowadzić do udowodnienia cudu za wstawiennictwem prymasa Wyszyńskiego. W takich sytuacjach rodzi się podziw nad jego świętością. Stajemy przed wielkim człowiekiem, którego dała nam Opatrzność.

Za: www.idziemy.pl

SESJA FORMACYJNA DLA SIÓSTR PRACUJĄCYCH W INSTYTUCJACH KOŚCIELNYCH

W dniach 21-23 września 2021 w Częstochowie miała miejsce sesja formacyjna dla sióstr posługujących w domach zakonnych i instytucjach kościelnych. Wzięło w niej udział 85 uczestniczek z 25 zgrupowań.

Tematyka spotkania wpisana była – jak corocznie – w nurt programu

duszpasterskiego w Polsce i upływała pod hasłem „Wielka Tajemnica Wiary”.

Prelegentami sesji byli: ks. bp Jacek Kiciński przewodniczący Komisji Życia Konsekwowanego przy KEP, ks.

Kazimierz Stasiak SAC i s. Joanna Moś RSCJ. Spotkanie rozpoczęło się Eucharystią w kaplicy Cudownego Obrazu na Jasnej Górze. Następnie, po konferencji wprowadzającej w istotę modlitwy, z akcentem położonym na modlitwę adoracyjną, siostry trwały wspólnie na modlitwie. Kolejny blok tematów poświęcony był Maryi – Niewieście Eucharystii. W następnej kolejności podjęty był temat kobiecości konsekrowanej. Ostatni blok tematów, przedstawionych przez ks. bpa Jacka Kicińskiego, dotyczył Tajemnicy Eucharystii i jej przeżywania w naszych wspólnotach oraz aktualności z życia Kościoła. Za: www.zakony-zenskie.pl

ZAKOŃCZENIE JUBILEUSZU MICHALITÓW

– Dzieło bł. Bronisława Markiewicza to odpowiedź na złość, niewierność, pychę w postaci zwycięskiej miłości pod przewodnictwem Michała Archanioła – mówił abp Marek Jędraszewski w Pawlikowicach w czasie Mszy św. na zakończenie Roku Jubileuszowego 100. rocznicy kanonicznego zatwierdzenia Zgromadzenia Świętego Michała Archanioła.

29 września 1921 r. biskup krakowski Adam Sapieha podpisał dekret zatwierdzający powstanie Zgromadzenia św. Michała Archanioła. Witając dziś w Pawlikowicach abp. Marka Jędraszewskiego, który jako metropolita krakowski jest następcą kard. Sapiehy, proboszcz ks. Piotr Bieniek CSMA stwierdził, że jest to klamra, która spina 100 lat istnienia michalitów.

Na początku homilii abp Marek Jędraszewski zwrócił uwagę, że Lucyfera zgubiła pycha – chciał być równy Bogu, a nawet większy niż On; pragnął, żeby służyły mu wszystkie ludy i narody, a nawet zastępy anielskie. Wówczas stanął naprzeciw niego Archanioł Michał, którego imię znaczy „Któż jak Bóg?” i zwyciężył. – Zwyciężył dlatego, że występował w imieniu Boga, nad którego nie ma niczego i nikogo. Zwyciężył, bo był wierny Bogu. Aż do końca – mówił metropolita krakowski i podkreślał, że mówiąc „któż jak Bóg?” trzeba przede wszystkim przyjmować postawę

pokory, czyli obiektywnego uznania kim jestem, jako człowiek wobec Boga.

Najpiękniejszym wzorem pokory, a jednocześnie uznania swojego statusu jest Maryja. – Jej wielkość polega na pełnym otwarciu się na pragnienia, jakie Najwyższy ma wobec Niej. (...) Jest najpiękniejszym wzorem właściwego odczytywania swojego miejsca wobec Pana Boga, a w ślad za tym otwierania się na to, czego Pan Bóg od nas oczekuje – zwrócił uwagę arcybiskup.

Innym przykładem pokory w apostołskiej postudze jest św. Paweł Apostoł. Był pokorny zarówno względem Jezusa i Jego Ewangelii, jak i wobec tych wszystkich, do których zwracał się z przesłaniem Dobrej Nowiny. – Wierność Bogu i pokora wobec Niego to owoc Bożej łaski, na którą się otwieramy i o którą Najwyższego prosimy – mówi arcybiskup podkreślając równocześnie postawę posłuszeństwa św. Pawła i jego stałość w miłości do Chrystusa.

Metropolita zauważył, że dzieje zmagania o pokorę, wierność Bogu i miłość aż do końca stanowią najbardziej istotną tkankę dziejów Kościoła. Odwołując się do sytuacji Polski sprzed stu lat zaznaczył, że Polacy tylko w Bogu mogli mieć nadzieję, bo tylko On mógł nam dać zwycięstwo. – Z tego poczucia, że jest Bóg z nami i nad nami, bł. Bronisław Markiewicz podjął dzieło budowy królestwa Jezusowego, królestwa miłości, sprawiedliwości, dobroci i pokoju poprzez pracę pełną miłości wobec tych, którzy byli pozbawieni rodziców: sierot, biednych dzieci, niemających domu a często nawet kromki chleba – mówił arcybiskup.

Metropolita przywołał też postać bł. kard. Stefana Wyszyńskiego, która wpisuje się w wielkie zmagania o Boga w naszym narodzie, w naszej ojczyźnie i w naszych sercach. Cytując

„Zapiski więzienne” arcybiskup podkreślał pokorę prymasa i jego miłość do tych, których Bóg powierzył jego pasterskiej trosce. – Kościół potrzebuje świadków miłości, Kościół potrzebuje tych, którzy będą wierni Bogu aż do końca, wiedząc, że tylko On jest Najwyższy. Któż jak Bóg? Kościół potrzebuje tych, którzy Chrystusowi oddadzą się całkowicie i na zawsze poprzez posłuszeństwo Jego wołaniu, przykazaniom, prawu, miłości – mówił abp Marek Jędraszewski.

Zwrócił uwagę, że dziś świat chce, żeby człowiek zapomniał o Bogu, a tym samym o swojej godności, żeby podważał prawdę o stworzeniu człowieka na Boży obraz i podobieństwo, żeby wypaczał prawdę o małżeństwie i od najmłodszych lat deprawował dzieci. – Tym bardziej za św. Michałem Archaniołem musimy powtarzać „Któż jak Bóg?” i prosić go, by także nas zaciągnął do swoich szeregów, do swojego wojska, byśmy walczyli o Boga w naszych sercach, o miłość, o dobro, o prawdę, o autentyczne piękno – mówił arcybiskup kończąc homilię modlitwą papieża Leona XIII do św. Michała Archanioła.

Na zakończenie uroczystości generał zakonu ks. Dariusz Wilk CSMA przekazał abp. Mar-kowi Jędraszewskiemu figurę patrona zgromadzenia św. Michała Archanioła. Za: **KAI**

W GDYNI OBRADUJE KONGREGACJA PROWINCJI WIELKOPOLSKO-MAZOWIECKIEJ TOWARZYSTWA JEZUSOWEGO

W poniedziałek, 27 września br., rozpoczęła się w Prowincji Wielkopolsko-Mazowieckiej Towarzystwa Jezusowego – Kongregacja, w której bierze udział 50 jezuitów. Ma ona na celu wybranie przedstawiciela zwanego prokuratorem (a także jego zastępcy), który weźmie udział

w tzw. Kongregacji Prokuratorów, oraz zdecydowanie, czy Generał jezuitów powinien zwołać Kongregację Generalną (najwyższy organ władzy ustawodawczej). Kongregacja Prowincji zajmuje się także zagadnieniami wskazanymi przez Generała oraz omówi aktualne problemy z życia Prowincji.

Zadaniem wybranego przedstawiciela (prokuratora) będzie zaprezentowanie na 71. Kongregacji Prokuratorów w 2023 roku w Loyoli (Hiszpania) sprawozdania

o stanie Prowincji oraz udział w głosowaniu za lub przeciw zwołaniu Kongregacji Generalnej Towarzystwa Jezusowego. Ponadto Kongregacja Prokuratorów ma zająć się aktualnym stanem Towarzystwa i podjąć kwestie ważne dla całego zakonu jezuitów.

Wśród tematów dyskutowanych podczas Kongregacji Prowincji jest wdrażanie Uniwersalnych Preferencji Apostolskich oraz duszpasterstwo młodzieży i promocja poleceń. Za: www.jezuici.pl

O. DARIUSZ KOWALCZYK SJ WŚRÓD LAUREATÓW NAGRODY „MAŁEGO FENIKSA”

O. prof. Dariusz Kowalczyk SJ, Radio Warszawa oraz program „Rodzinny Ekspres” – to tegoroczni laureaci Nagrody Mały FENIKS 2021. Zarząd Stowarzyszenia Wydawców Katolickich dokonał wyboru laureatów nagrody tradycyjnie przed rozpoczęciem Targów Wydawców Katolickich, które odbywać się będą od 23 do 26 września br. w Warszawie.

Nagroda Mały FENIKS przyznawana jest osobom i instytucjom szczególnie zasłużonym na polu promocji treści i literatury religijnej w szeroko rozumianej przestrzeni kulturalno-społecznej i medialnej. Wyboru laureatów dokonuje Zarząd Stowarzyszenia Wydawców Katolickich.

Tegorocznymi laureatami nagrody są ks. prof. Dariusz Kowalczyk SJ, Radio Warszawa oraz program TVP „Rodzinny Ekspres”.

O. prof. Dariusz Kowalczyk SJ to jezuita, profesor teologii, wykładowca teologii dogmatycznej, profesor Wydziału Teologii Papieskiego Uniwersytetu Gregoriańskiego w Rzymie. W latach 2003-2009 był prowincjałem Prowincji Wielkopolsko-Mazowieckiej Towarzystwa Jezusowego. Nagrodę Mały FENIKS 2021 przyznano mu za propagowanie doktryny wiary i kultury w

mediach katolickich: tygodnikach opinii, programach radiowych, telewizyjnych, felietonach prasowych; w dowód uznania za wytrwałe przybliżanie odbiorcom, słuchaczom i społeczeństwu duchowego i intelektualnego dziedzictwa chrześcijaństwa.

Radio Warszawa to najstarsza rozgłośnia katolicka w Polsce, utworzona na terenie archidiecezji warszawskiej, a następnie będąca diecezjalną rozgłośnią diecezji warszawsko – praskiej. Nagrodę przyznano za świadomą i skuteczną realizację misji ewangelizacyjnej, działalność edukacyjną i kulturotwórczą, która pozwoliła rozgłośni stać się prawdziwym chrześcijańskim głosem swojego regionu, liderem opinii katolickiej, aktywnie wspierającym wartości i postawy wyznawane przez Kościół powszechny oraz „za wytrwałość w służbie Słowa, promocję

kultury chrześcijańskiej we wszystkich jej przejawach, w tym kultury słowa i czytelnictwa, m.in. poprzez promocję wartościowych książek religijnych, która służy rozwijaniu i umacnianiu własnej wiary słuchaczy”.

„Rodzinny Ekspres” TVP to program dla rodzin i o rodzinach, w którym – jak doceniło jury nagrody – centralne miejsce zajmuje promocja dobrych i wartościowych treści. „Będący stałym punktem programu „kącik dobrej książki i nie tylko...” to regularne prezentacje i dyskusje o najważniejszych publikacjach o tematyce religijnej ukazujących się w Polsce – nowościach

wydawniczych, pozycjach dotyczących bieżących tematów społecznych, kulturalnych i religijnych.” – czytamy w informacji przesłanej przez SWK.

Uroczysta Gala rozdania nagród FENIKS 2021 i MAŁY FENIKS 2021 odbyła się w sobotę 25 września w Katedrze Polowej Wojska Polskiego w Warszawie, podczas koncertu pt. „Siedem grzechów głównych” w wykonaniu Warszawskiego Chóru i Orkiestry Impression pod batutą Piotra Wijatkowskiego.

Za: www.deon.pl

PIERWSZE ZGROMADZENIE ZWYCZAJNE POLSKIEJ FEDERACJI SIÓSTR KLARYSEK

W piątek 24 września 2021 r. w Starym Sączu zakończyło się pierwsze zgromadzenie zwyczajne Federacji Najświętszej Maryi Panny Niepokalanej i Błogosławionej Salomei Zakonu Świętej Klary w Polsce. Ksienie i delegatki z sześciu klasztorów wybrały przewodniczącą i radę federacji.

Przewodniczącą została wybrana s. Joanna Długa z Krakowa (l. 48), była ksieni, wikaria i mistrzyni nowicjatu. W skład Rady Federacji weszły z kolei: s. M. Edyta Bis i s. M. Karolina Kobylarz ze Starego Sącza, s. Ewa Jasińska ze Skaryszewa oraz s. M. Dominika Jurek z Miedniewic.

Siostry zgodnie z wytycznymi instrukcji Kongregacji Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego „Cor Orans” podczas zebrania przygotowały plan sześcioletniej współpracy między wspólnotami.

Federacja jest ważną formą wspólnoty między klasztorami, które dzielą ten sam charyzmat, utworzoną po to, aby klasztory nie były odizolowane. Zasadniczym

celem federacji jest rozwijanie życia kontemplacyjnego w klasztorach, które ją tworzą, zgodnie z wymogami własnego charyzmatu, oraz zapewnianie pomocy w formacji stałej i początkowej, jak również w konkretnych potrzebach, przez wymianę mniszek czy dzielenie się dobrami materialnymi” – czytamy w Konstytucji Apostolskiej Vultum Dei quaerere papieża Franciszka o żeńskim życiu kontemplacyjnym.

Federację Najświętszej Maryi Panny Niepokalanej i Błogosławionej Salomei tworzą klasztory klarysek z Krakowa, Miedniewic, Sandomierza, Sitańca, Skaryszewa i Starego Sącza, w których w sumie mieszka 108 sióstr.

W zeszłym roku Kongregacja ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego mianowała o. Romana Banasika z Krakowa

asystentem zakonnym „Federacji NMP Niepokalanej i bł. Salomei Zakonu św. Klary w Polsce” klasztorów Mniszek Klarysek Urbanistik.

„Do zadań asystenta zakonnego należą: troszczyć się, aby w federacji był zachowany i jednocześnie wzrastał autentyczny duch życia całkowicie kontemplacyjnego własnego zakonu; pomagać w duchu braterskiej służby w prowadzeniu federacji i w rozwiązywaniu ważniejszych problemów ekonomicznych; przyczyniać się do starannej formacji nowicjuszek i profesek” – napisano w dekreście mianującym.

Gośćmi specjalnymi pierwszego zgromadzenia zwyczajnego Federacji Najświętszej Maryi Panny Niepokalanej i Błogosławionej Salomei Zakonu Świętej Klary w Polsce byli: ordynariusz diecezji tarnowskiej ks. bp Andrzej Jeż oraz wyżsi przełożeni Zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych (Franciszkanów) w Polsce: prowincjał o. Marian Gołąb z Krakowa, wikariusz prowincji o. Mirosław Bartos z Warszawy i wikariusz prowincji o. Andrzej Lengenfeld z Gdańska.

Za: www.franciszkanie.pl

FORMACJA NOWYCH KANDYDATÓW DO SALEZJAŃSKIEGO WOLONTARIATU MISYJNEGO

Warszawa– 18 września 2021 – W sumie 38 osób wzięło udział w pierwszym z 10 weekendów formacyjnych nowej grupy „Salezjańskiego Wolontariatu Misyjnego”. Spotkanie odbyło się w Salezjańskim Ośrodku Misyjnym w Warszawie.

W tym roku zostało przyjętych 21 nowych kandydatów, którzy odbędą formację pod kierunkiem ks. Jacka Zdzieborskiego, dyrektora Salezjańskiego Ośrodka Misyjnego; Iwony Błędowskiej, koordynatorki Salezjańskiego Wolontariatu Misyjnego; Bwalya Kasonde, salezjańskiego asystenta z Zambii i licznych wolontariuszy, którzy dzielili się swoimi doświadczeniami.

Do tej grupy dołączyli także liczni goście, a wśród nich ks. Pavel Zenisek z Dykasterii ds. misji, misjonarze: ks. Józef Czerwiński i ks. Piotr Paziński, a także niektóre córki Maryi Wspomożycielki.

Za: www.infoans.org

ZAKOŃCZENIE ETAPU DIECEZJALNEGO PROCESU BEATYFIKACYJNEGO MATKI MAGDALENY MORTĘSKIEJ

W kościele pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Chełmnie 14 września odbyła się uroczysta sesja zamykająca etap diecezjalny procesu oraz Msza Święta w intencji rychłej beatyfikacji Sługi Bożej Magdaleny Mortęskiej.

Eucharystii przewodniczył abp Tadeusz Wojda, metropolita gdański, a homilię wygłosił abp Edmund Piszcz, arcybiskup senior archidiecezji warmińskiej, znawca postaci i duchowości Sługi Bożej, zaangażowany w przygotowania procesu beatyfikacyjnego.

O godz. 11.00 w chełmińskiej świątyni w obecności sióstr benedyktynek z różnych klasztorów w całej Polsce, w tym s. Małgorzaty Borkowskiej OSB, członka komisji historycznej, przedstawicieli władz miasta i samorządu oraz licznie zebranych kapłanów i wiernych świeckich nastąpiło zaprzysiężenie trybunału po zakończeniu dochodzenia diecezjalnego. W jego skład wchodził: biskup toruński Wiesław Śmigiel, ks. dr Andrzej Scaber, o. dr Szczepan Tadeusz Praśkiewicz, ks. Paweł Kołatka, ks. prał. Sławomir Oder. Ogłoszono, iż akta dotyczące Sługi Bożej, liczące 7000 stron, do kongregacji spraw kanonizacyjnych w Rzymie dostarczy ks. prał. Oder.

Następnie bp Wiesław Śmigiel przedstawił sylwetkę matki Magdaleny, zaznaczając, że „jej postać i dziś może być niezwykle potrzebna dla Kościoła katolickiego”. Zwrócił uwagę, że matka Magdalena, sięgając do źródeł życia zakonnego i charyzmatu założyciela, przyczyniła się do odnowy swojej kongregacji. W trudnych czasach kryzysu życia zakonnego była „otwarta na znaki czasu, odczytywała je w kategoriach teologicznych i próbowała na nie odpowiadać”. W dobie kontrreformacji wydała wiele dzieł formacyjnych zarówno dla sióstr, jak i dla kapłanów, wiedziała bowiem, jak wielkie znaczenie mają kapłani współpracujący z klasztorami. Co znamienne, otwierała ośrodki edukacyjne dla dziewcząt, podobnie jak wówczas wobec chłopców czynili ojcowie jezuici. „Było to pionierskie i służyło promocji kobiet”. Ponieważ „przewyciężyła opór swojej rodziny w realizacji powołania, może być przykładem dla osób bojących się odpowiedzi na Boże wezwanie, doświadczających oporu ze strony środowiska, nie doceniającego wartości duchowych”. Hierarcha przywołał również jej styl przełożenia, w którym z jednej strony nie bała się

trudnych wyzwań, z drugiej zaś nie unikała prac fizycznych, pomocy ubogim czy wreszcie godziwej zapłaty dla rolników pracujących przy klasztorze.

W homilii abp Edmund Piszcz zwrócił uwagę na cztery szczególne rysy sylwetki matki Magdaleny. To przede wszystkim głęboka wiara, „nie tyle zachowanie tradycyjnej spuścizny, co ogromne zaufanie Bogu, dla którego wszystko jest możliwe, głęboka więź z Jezusem oparta na miłości i wierności”. „Chociaż po wstrząsie reformacji i kryzysu wiary życie klasztorne zanikało, Bóg od najmłodszych lat obdarzył ją darem życia zakonnego”. „Dla Magdaleny kryzys nie był znakiem klęski, ale wezwaniem do podjęcia decyzji”. Kapłan zwrócił uwagę na to, że do zreformowania życia zakonnego została wezwana kobieta – w czasach, w których często nie umiały one czytać i pisać, ponieważ przeznaczano je do innych zadań. Odpowiedzią Magdaleny są słowa: „Nie ja, ale Bóg przeze mnie”. Ufała bowiem i mówiła, że „wypełni swoje powołanie dzięki Panu i Zbawicielowi, którego poślubiła”.

Inną szczególną cechą matki Magdaleny była odwaga. Jak zwrócił uwagę hierarcha, męstwo to jeden z siedmiu darów Ducha Świętego, uzdalniający do działania i pozwalający przezwyciężać trudności i przeszkody. Pasterz zarysował dramatyczną sytuację klasztorów u w połowie XVI w., z których zakonnice odchodziły, a nowych powołań nie było. Zacytował historyka, Karola Górskiego, który opisując chełmiński klasztor, do którego wstępowała Magdalena w 1578 r., zazna- czył: „Dachy przeciekały, mury groziły zawaleniem, a w krużganku hukwały sowy”. Jednak „jej mężne starania przyniosły rezultat”. Skąd czerpała siłę? „Miała wokół siebie życzliwych ludzi, ale zasadniczym źródłem jej męstwa i duchowej siły była właśnie modlitwa” - zwrócił uwagę kaznodzieja. Szczególnym rysem jej duchowości było nabożeństwo do Męki Pańskiej. Świadkowie twierdzili, że kontemplując krzyż, płakała, jednak nie był to tylko znak emocji. „Rozważanie Męki Pańskiej dawało jej siłę do przezwyciężania trudności i uwielbiania Boga”. Warto wspomnieć, że w owych czasach modlitwa klasztorna opierała się głównie na litaniiach, koronkach i kulcie świętych.

Magdalena tymczasem kładzie nacisk na Słowo Boże oraz na postawę pokory opartej na prawdzie o sobie samej. Jej pouczenia i rozważania „nie były kompilacją z pism ascetycznych, ale rezultatem osobistych przemyśleń i głębokiej relacji ze Zbawicielem”.

Tu biskup Piszcz wskazał czwarty rys sylwetki duchowej matki Magdaleny: „jako człowiek i siostra zakonna była wiernym świadkiem Chrystusa”. Sama pisała, że „cenne jest wypowiedane słowo, ale najcenniejsze jest świadectwo”. Kapłan wspominał o jej pokorze, ponieważ nie wynosiła się ani nie przejawiała postawy roszczeniowej z powodu tego, że była księżką. Praktykując ubóstwo, „nie używała słów mój, moja, nosiła zużyte szaty”. „Była radykalna i surowa w praktykowaniu reguły – ale tylko wobec siebie!” - zaznaczył ksiądz biskup - „Podejmowała czynności, od których ze względu na swoją funkcję była zwolniona, jak pieczenie, gotowanie, mycie ciężkich kotłów, noszenie drwa czy czyszczenie ubikacji”. Nie znosiła pochwał wobec siebie, ale wypełniała ją „radość i prostota, że może siostrom przyjść z pomocą”. Co więcej, była wdzięczna za to, że w dzieciństwie, pomagając w kuchni, w wyniku wypadku straciła jedno oko. „Uchroniło mnie to od zabaw i pokus światowego życia”.

Arcybiskup senior przypomniał, że matka Magdalena zmarła w opinii świętości i bardzo szybko została wpisana do katalogu świętych benedyktyńskich w Polsce, choć jej proces beatyfikacyjny ze względów historycznych został dwukrotnie przerwany. „Choć dzieli ją od nas cztery wieki, ludzkie sprawy bywają niezmiennie, a rozwiązania wskazują właśnie tacy ludzie, jak matka Magdalena Mortęska, kobieta, która zaufała Bogu, której wizja była mężna, wzbogacona modlitwą i miłością, daniem świadectwa. Tacy ludzie są nam zawsze potrzebni jako przewodnicy prowadzący do życia z Bogiem. Matka Magdalena ma nam jeszcze wiele do powiedzenia”.

Wtorkowe uroczystości poprzedzone zostały niesporami w klasztorze sióstr miłosierdzia w Chełmnie – dawnym klasztorze benedyktynek, którego księżką była Sługa Boża. Modlitwie towarzyszyły rozważania o życiu Matki Mortęskiej z udziałem s. Małgorzaty Borkowskiej.

Matka Magdalena Mortęska, benedyktynka, mistyczka, zwana jest polską Teresą z Avila. Dzięki dostosowaniu wymogów reguły św. Benedykta do wymogów współczesnych sobie czasów (w tym Soboru Trydenckiego) odnowiła na ziemiach polskich zakon benedyktynek. Za jej życia kongregacja chełmińska w całej

Rzeczpospolitej liczyła ponad 20 klasztorów.

Matka dbała nie tylko o formację zakonną współsióstr, ale i kapłanów posługujących w klasztorach. Współpracowała z zakonem jezuitów, a w Poznaniu powołała do życia seminarium duchowne. Proces beatyfikacyjny Sługi Bożej

Magdaleny Mortęskiej, ksieni benedyktyńskiej (1554 – 1631) z powodu wojen szwedzkich i kasaty zakonów podczas zaborów został dwa razy przerwany. Wznowienie nastąpiło w roku 2016. Po zakończeniu prac komisji historycznej (w skład której wchodził: ks. Bogusław Dygdała, ks. Marcin Staniszewski, dk. prof. Waldemar Rozynkowski, s. Małgorzata

Borkowska, Jan Szynaka, Mateusz Żmudziński) przyszła pora na zamknięcie diecezjalnego etapu

Od 2006 jej ciało matki Magdaleny spoczywa w specjalnej krypcie przy klasztorze sióstr szarytek w Chełmnie.

Za: www.diecezja-torun.pl

SPOTKANIE PRZEDKONGRESOWE ŚWIECKICH W IŁAWIE

W niedzielę 26 września zakończyło się w domu zakonnym w Iławie trzydniowe spotkanie przedkongresowe świeckich żyjących charyzmatem oblackim. Było to już trzecie takie spotkanie, które stanowi przygotowanie do II Kongresu świeckich stowarzyszonych z oblatami. Dla regionu europejskiego stacjonarne obrady odbędą się w przyszłym roku w Oblackim Centrum Młodzieży w Kokotku.

Jakie były cele kongresu?

Zwołanie kongresu zaproponowała 36. Kapituła Generalna, datę spotkania wyznaczono podczas Spotkania Międzykapitulnego w Obrze w 2019 roku. Przesunięto ją ze względu na ograniczenia pandemiczne. Cele kongresu ujęto w kilku punktach:

rewizja i rozwinięcie wspianego duchowego doświadczenia oblackiego kongresu stowarzyszonych świeckich z Aix-en-Provence w 1996 roku, szczególnie tematów zawartych w dokumencie „Rozpaleni dla Chrystusa, Kościoła i Misji”.

pogłębienie niektórych kwestii (uchwycenie ducha i entuzjazmu), które pojawiły się podczas kongresu dotyczącego charyzmatu oblackiego w 2015 roku.

wzmocnienie i pogłębienie tożsamości oblackich stowarzyszeń świeckich.

zachęcanie młodzieży do stawiania się ważną częścią rodziny oblackiej.

pielęgnowanie naszych bliskich związków ze świeckimi we wszystkich naszych posługach. szerzenie i pogłębianie charyzmatu oblackiego wśród świeckich, którzy uczestniczą w naszej posłudze.

dzielenie się na szczeblu lokalnym, regionalnym i na poziomie Zgromadzenia głębią i różnorodnością sposobów łączenia się jako wielka rodzina, złączona przez charyzmat św. Eugeniusza de Mazenoda.

aby sami oblaci byli świadomi i postrzegali rodzinę oblacką jako prawdziwą rodzinę i partnerów w misji, a nie tylko odbiorców lub pomniejszych uczestników w całej misji oblackiej

Za: www.oblaci.pl

BIEG MEMORIAŁOWY IM. BŁ. MICHAŁA TOMASZKA W ŁĘKAWICY

19 września 2021 r., w roku 30. rocznicy śmierci bł. Michała Tomaszka i bł. Zbigniewa Strzałkowskiego, franciszkańskich męczenników zamordowanych za wiarę 9 sierpnia 1991 r. w peruwiańskim Pariacoto, odbył się w Łękawicy kolejny już Bieg Memoriałowy im. bł. o. Michała Tomaszka. Tegoroczna edycja biegu została zorganizowana pod hasłem: „Biegniemy po zdrowie #szczepimysię”.

Łękawica to rodzinna miejscowość bł. Michała Tomaszka, w której przyszedł na świat 23 września 1960 r. Do dziś mieszka tam jego rodzeństwo oraz dalsi krewni, a w domu rodzinnym znajduje się Pokój Pamięci poświęcony bł. Michałowi Tomaszкови.

Do rywalizacji na dystansie na dystansie 500, 900 i 1500 m przystąpiły dzieci i młodzież oraz osoby dorosłe. Po emocjach na trasie uczestnicy wydarzenia mieli czas na chwilę wytchnienia, odpoczynku i dzielenia się wrażeniami podczas przygotowanego ciepłego posiłku oraz kawy i herbaty. Klub LKS Orzeł Łękawica przygotował dla dzieci atrakcję w postaci dmuchanej zjeżdżalni, waty cukrowej i popcornu.

Po zakończonych obradach komisji sędziowskiej nastąpiło wręczenie nagród: złotych, srebrnych i brązowych medali, kart podarunkowych do sklepu sportowego, dyplomów oraz odblaskowych opasek, magnesów, kubków, baloników i pamiątkowych medali z wizerunkiem błogosławionego dla każdego uczestnika zawodów.

Nagrodami były również książki „Śladami męczenników z Pariacoto”, które zostały ufundowane przez rodzinę błogosławionego, ks. proboszcza z Trzebini oraz Wójta Gminy Łękawica.

We wręczaniu nagród uczestnikom Biegu Memoriałowego uczestniczyli brat oraz siostry bł. Michała Tomaszka.

Za: www.franciszkanie.pl

Refleksja tygodnia

HISTORIA OBJAWIENIA MARYJNEGO W LA SALETTE

Mija 175 lat od objawienia maryjnego we francuskiej wiosce La Salette – jednych z najsłynniejszych i najważniejszych wydarzeń tego rodzaju w Kościele katolickim.

Początki

La Salette była w owym czasie małą wioską w Alpach francuskich między departamentami Izery i Wysokich Alp w pobliżu niewielkiego miasteczka Corps, położoną na wysokości ponad 2200 m nad poziomem morza.

Matka Boża objawiła się tam w sobotę 19 września 1846 r. dwojgu pastuszkom: 11-letniemu Maksyminowi Giraudowi i niepełna 15-letniej Melanii Calvat. Oboje pochodzili ze wspomnianego Corps i poznali się dwa dni wcześniej, pasąc krowy na wzgórzu Les Baisses. Gdy Melania wchodziła na zbocze góry, aby zobaczyć, czy krowy są na swoim miejscu, dostrzegła niezwykłą jasność na kamiennej ławce obok małego, wyschniętego źródelka. Zawołała zaraz swego towarzysza, który kijem postanowił bronić obojga przed niezwykłą postacią. Powiedziała później, że „wyglądało to tak, jakby słońce spadło”. Niebawem światło zaczęło rosnąć i wirować, a w jego wnętrzu dzieci ujrzały siedzącą kobietę pogrążoną w głębokim smutku. Miała głowę ukrytą w dłoniach i płakała. Na widok dzieci Piękna Pani, jak ją nazwały, wstała i zaczęła do nich przemawiać po francusku, a następnie w używanym w tych okolicach dialekcie. Powiedziała, że ma im do przekazania „wielką nowinę”.

Orędzie swe Maryja przekazywała dzieciom, a za ich pośrednictwem – jak mówiła – „całemu mojemu ludowi”, przez pół godziny. Główną jego treścią było wezwanie ludzi do zejścia ze złej drogi. „Jeżeli mój lud nie zechce się poddać, będę zmuszona puścić ramię Mojego Syna. Jest ono tak mocne i tak ciężkie, że nie zdołam go dłużej powstrzymać” – tak brzmiały pierwsze słowa Orędzia (po wezwaniu dzieci, aby się zbliżyły). Piękna Pani wymieniła wśród grzechów, popełnianych przez ludzi, a wywołujących gniew Jej Syna, pracę w siódmym dniu tygodnia, przeznaczonym na oddawanie czci Bogu i wzywaniu Imienia Bożego w przekleństwach.

Mówiła też o sprawach lokalnych, aktualnych w tamtych czasach, które jednak nie tylko uwiarygodniały Jej słowa, ale także w pewnym stopniu wybiegały swym znaczeniem naprzód.

Wszystkie te sprawy zmierzały do jednego: zachęcenia, a nawet zmuszenia ludzi do poprawienia swego życia. Maryja przypominała przykazania Boże, nawoływała do pokuty, nawrócenia i pojednania się ludzi między sobą i z Bogiem. Ukazywała niezbędne do tego środki: modlitwę, rzeczywisty udział w Eucharystii i post. Taki charakter orędzia Najświętszej Maryi Panny (zbliżony zresztą do licznych objawień wcześniejszych i późniejszych, np. z Lourdes i Fatimy) zyskał jej jeszcze jeden tytuł – Pojednawczyni Grzeszników.

Wiść o objawieniach bardzo szybko rozeszła się po bliższej i dalszej okolicy, ściągając w trudno dostępne do tego czasu okolice tysiące wiernych i wątpiących, a nawet ateistów. Już w pierwszą rocznicę objawień do La Salette przybyło co najmniej 30 tys. pielgrzymów.

Stanowisko Kościoła

Kościół katolicki, jak zwykle w takich wypadkach, wykazał wielką ostrożność w ocenie zjawiska i nie od razu bynajmniej uznał prawdziwość objawień. Jako pierwsi wysłuchali relacji obojga pastuszków ich rodziny i sąsiedzi. Nazajutrz, a była to niedziela, z całym zdarzeniem zapoznał się proboszcz, na którym wiadomość ta zrobiła ogromne wrażenie. Wieczorem tegoż dnia kilku gospodarzy spisało relację Melanii. Był to pierwszy dokument na temat objawienia.

Biskup Grenoble, któremu podlegały te tereny, już 9 października 1846 r. zakazał swym księżom rozmawiania na ten temat do czasu, aż sam wyda opinię na ten temat „po przeprowadzeniu dokładnego i surowego badania”.

Dokładnie pięć lat po objawieniach, 19 września 1851 r., bp Philibert de Brouillard z Grenoble ogłosił pierwszy oficjalny dokument w tej sprawie (w formie listu pasterskiego), wyrażający przekonanie, iż „objawienie Najświętszej Maryi Panny (...) posiada w sobie wszystkie cechy prawdziwości i że wierni mają uzasadnione podstawy do uznawania ich za niewątpliwe i pewne”. I maja następnego roku w swym kolejnym liście biskup zapowiedział zbudowanie kościoła na górze i utworzenie grona misjonarzy diecezjalnych, których nazwał „Misjonarzami Matki Bożej z La Salette”. Budowa wspomnianej świątyni rozpoczęła się 25 maja 1852 r.

Stanowisko swego poprzednika potwierdził dziewięć lat po objawieniach następny biskup Grenoble Jacques-Marie-Achille Ginoulhiac, stwierdzając jednocześnie, iż „misja pastuszków dobiegła końca, a zaczyna się misja Kościoła”. Rok wcześniej, w 1854 r., bp William Bernard Ullathome z Birmingham (Anglia) zauważył, że objawienie z La Salette „nie jest nową nauką, ale nową łaską. Jest to objawienie miłości i miłosierdzia, trwające dla nas w niebie”.

Zgromadzenia saletyńskie

Jak wspomniano, bp de Brouillard, głęboko przekonany o prawdziwości objawień, zapowiedział w piątą rocznicę objawień utworzenie grupy misjonarzy, których zadaniem byłoby szerzenie orędzia z La Salette i obsługiwanie coraz liczniejszego ruchu

pątniczego w tym miejscu. Pierwsze śluby zakonne nowej wspólnoty (Missionarii Dominae Nostrae a La Salette – MS) złożyło 6 księży w kaplicy kurii biskupiej w Grenoble 2 lutego 1858 r. Nowa wspólnota, która akceptację papieską uzyskała 27 maja 1879 r., a ostateczne zatwierdzenie 14 maja 1890 r. Na ziemi polskie pierwszych pięciu saletyńców (ze szwajcarskiego kantonu Valais) przybyło do Krakowa 16 września 1902 r. Od 1910 r. głównym ośrodkiem polskich członków zgromadzenia jest Dębowiec koło Jasła (w diecezji rzeszowskiej).

W 1869 r. Francuzka Deluy-Fabry z Marsylii założyła w Grenoble Zgromadzenie Sióstr Matki Bożej z La Salette. Początkowo były to siostry wynagrodzenia, działające – oprócz La Salette – w innych rejonach Francji oraz w Belgii i na ziemiach polskich. W późniejszych latach powstały trzy inne zgromadzenia, czerpiące swą duchowość z objawienia w La Salette. W latach 1955-65 trwał proces jednoczenia wszystkich gałęzi i dziś istnieje jedno

zgromadzenie, pracujące we Francji, na Madagaskarze i Filipinach.

Krzyż saletyński

Charakterystycznym znakiem pobożności saletyńskiej jest tzw. krzyż saletyński, który miała na sobie Maryja w chwili objawienia. Właśnie z niego biło niezwykle światło, które tak bardzo zaciekało dzieci. Krzyż przedstawia ukrzyżowanego Chrystusa, któremu towarzyszą: po Jego prawej ręce – obcęgi i po lewej – młotek. Ich symbolika jest następująca: młotek służy do przybijania, oznacza zatem śmierć, obcęgi zaś – do wyciągania (np. gwoździ), symbolizują więc uwolnienie; w szerszym znaczeniu oba przedmioty oznaczają: młotek – grzech, strach, nienawiść, brak miłości, obcęgi – zmartwychwstanie, pokój serca, miłość.

Za: KAI

Wiadomości zagraniczne

PAPIEŻ FRANCISZEK W ROZMOWIE Z JEZUITAMI NA SŁOWACJI

„...Idę do przodu, nie dlatego, że chcę zrobić rewolucję. Robię to, co czuję, że muszę zrobić. Wymaga to wiele cierpliwości, modlitwy i miłosierdzia” – mówił Papież Franciszek w czasie spotkania z jezuitami na Słowacji. Rozmowa miała charakter prywatny i dopiero teraz opublikowano jej pełny zapis. Współbracia pytali papieża m.in. o przyszłość Kościoła, wyzwania związane z duszpasterstwem a także zagrożenia wynikające z ideologicznej kolonizacji.

Spotkania Franciszka ze współbraćmi stały się już tradycją papieskich pielgrzymek. Widząc w Bratysławie aż 53 jezuitów papież wyznał, że nie wiedział, iż tak

wielu ich pracuje na Słowacji. Zażartował, że „ta zaraza rozlewa się wszędzie”. Swych zakonnych współbraci poprosił o zadawanie pytań, ponieważ jak stwierdził „nie czuje się na sile wygłaszać przemówienia do jezuitów”.

Na początku pytano Franciszka o stan jego zdrowia. Odpowiedział z humorem: „Jestem wciąż żywy, mimo że niektórzy chcieliby mojej śmierci. Wiem, że dochodziło nawet do spotkań prałatów, którzy uważali, że stan papieża jest poważniejszy niż to, co się mówi. Przygotowywali się do konklawe. Cierpliwości! Mam się dobrze”.

Jezuita, który przez 15 lat pracował w Radiu Watykańskim spytał Franciszka, co jezuitom powinno leżeć na sercu w ich pracy duszpasterskiej na Słowacji? Swą odpowiedź papież osnuł wokół słowa „bliskość”. Przede wszystkim wskazał na bliskość z Bogiem. Radził swym współbraćiom: „nie opuszczaj modlitwy!”. Wskazywał, że nie może to być modlitwa jedynie formalna, które nie dotyka serca. Musi to być „modlitwa, która zмага się z Bogiem i zna pustynię, na której nic się nie czuje”. Papież wskazał też na bliskość między współbraćmi, bez której bardzo trudno jest stworzyć wspólnotę. Przypomniał też o bliskości z biskupem. „To prawda, że są biskupi, którzy nas nie chcą, ale nie

znajdziecie jezuitę, który źle mówi o biskupie! Jeśli jakiś jezuita myśli inaczej niż biskup i ma odwagę, to niech idzie do biskupa i powie mu, co myśli. A kiedy mówię biskup, mam na myśli także papieża” – mówił Franciszek. Na koniec przypomniał o konieczności bliskości z ludem Bożym. Zauważył, że jezuita mają być tacy, jak im wskazał Paweł VI: mają być tam, gdzie są rozdroża i gdzie krzyżują się idee. Nawiązując do słów swego poprzednika Franciszek podkreślił, że trzeba iść naprzód z gotowością bycia posłusznym. „Bycie blisko ludu Bożego jest tak ważne, ponieważ to nas «stawia do pionu». Nigdy nie zapominajmy skąd czerpiemy, skąd pochodzimy: z naszego narodu. Jeśli jednak odrywamy się i podążamy w kierunku eterycznej uniwersalności, to tracimy nasze korzenie. Nasze korzenie są w Kościele, który jest ludem Bożym” – mówił Franciszek.

O dwa lata młodszy od papieża jezuita (wstąpił do Towarzystwa Jezusowego w 1968 roku, jako uchodźca i przez 48 lat należał do prowincji szwajcarskiej a dopiero od pięciu lat przynależy do słowackiej) stwierdził, że wśród wielu pasterzy widać pragnienie powrotu wstecz. Przywołał w tym kontekście choćby duszpasterską kreatywność jaką wykazywali się w czasach komunizmu. Franciszek spytał jaką wizję Kościoła należy dziś śledzić. Ojciec Święty wskazał, że pokusa cofania się określa cierpienie Kościoła w tym czasie. „Ideologia cofania się jest formą ideologicznej kolonizacji” – mówił papież podkreślając, że jest to problem specyficzny jedynie dla Kościołów niektórych krajów. Przypomniał słowa wypowiedziane wcześniej do grupy ekumenicznej: „Życie sprawia, że się boimy. Wolność nas przeraża. W świecie, który jest tak uwarunkowany przez uzależnienia i wirtualność, przeraża nas bycie wolnymi”. Przywołał przykład Wielkiego Inkwizytora Dostojewskiego, który pyta Jezusa: „Dlaczego dałeś wolność? To jest niebezpieczne! Wystarczyłoby trochę chleba i nic więcej”. Papież wskazał, że właśnie dlatego wracamy do przeszłości, by szukać bezpieczeństwa. „Boimy się celebrować przed ludźmi Boga, którzy patrzą nam w twarz i mówią nam prawdę. Przeraża nas to, że możemy iść do przodu z doświadczeniami duszpasterskimi. Myślę o pracy, która została wykonana na synodzie o rodzinie, aby uświadomić ludziom, że pary w drugim związku nie są już skazane na piekło. Przeraża nas towarzyszenie ludziom o odmiennej seksualności. Boimy się rozdroży, o których mówił nam Paweł VI. To jest zło tej chwili. Szukać drogi w sztywności i klerykalizmie, które są dwoma perwersjami” – mówił Ojciec Święty. Podkreślił, że krzyż prowadzi do

wolności Ewangelii. „Wolność! Możecie doświadczyć tego zwrotu w waszej wspólnotcie, w waszej prowincji, w firmie. Musimy być uważni i czujni. Moje słowa nie są pochwałą nieroztropności, ale chcę wam wskazać, że wracanie wstecz nie jest właściwą drogą. Podążanie naprzód w rozeznaniu i posłuszeństwie jest” – podkreślił papież.

Franciszka pytano też jak postrzega dziś Towarzystwo Jezusowe, które zdaje się być pozbawione dawnej żarliwości i skupione bardziej na szukaniu poczucia bezpieczeństwa niż wychodzeniu na rozdroża, o których mówił Paweł VI. Franciszek podkreślił, że kiedy brakuje zapału, trzeba dokonać rozeznania, aby zrozumieć, dlaczego tak się dzieje. „Modlitwa pomaga zrozumieć, czy i kiedy brakuje nam zapału. Trzeba o tym porozmawiać z braćmi, z przełożonymi, a następnie dokonać rozeznania, czy jest to tylko nasze spustoszenie, czy też jest to spustoszenie bardziej wspólnotowe. Ćwiczenia duchowe dają nam możliwość znalezienia odpowiedzi na takie pytania. Jestem przekonany, że nie znamy dobrze Ćwiczeń. Notatki i zasady rozeznawania są prawdziwym skarbem. Musimy je lepiej poznać” – zachęcał papież.

Jeden z obecnych na spotkaniu jezuitów zauważył, że Franciszek często mówi o tym, iż kolonizacje ideologiczne są diabelskie, w tym ta dotycząca gender. Komentując te słowa papież podkreślił, że obecnie żyjemy w cywilizacji ideologii i musimy je zdemaskować u ich korzeni. Nawiązując do ideologii gender wskazał, że „jest ona niebezpieczna, ponieważ jest abstrakcyjna w odniesieniu do konkretnego życia osoby, tak jakby człowiek mógł abstrakcyjnie decydować o tym, czy i kiedy ma być mężczyzną czy kobietą”. Dodał, że „nie ma to jednak nic wspólnego z kwestią homoseksualizmu. Jeśli jest jakaś para homoseksualna, możemy prowadzić z nią pracę duszpasterską, iść naprzód w spotkaniu z Chrystusem. Kiedy mówię o ideologii, mówię o idei, abstrakcji, dla której wszystko jest możliwe, a nie o konkretnym życiu ludzi i ich rzeczywistej sytuacji” – podkreślił papież. Mówiąc o tym, że Kościół bywa bardzo różnie oceniany jeden z jezuitów spytał Franciszka, jak sobie radzi z tymi, którzy traktują go podejrzliwie. Papież dał przykład „dużej katolickiej stacji telewizyjnej, która bez przerwy i bez żadnych problemów wylewa pomyje na papieża”. Mówił: „Ja osobiście mogę zasługiwać na ataki i obelgi, ponieważ jestem grzesznikiem, ale Kościół na to nie zasługuje: jest to dzieło diabła. Niektórym z nich nawet to powiedziałem”. Franciszek wskazał, że są też księża, którzy źle o nim mówią.

Wyznał, że czasami traci cierpliwość, zwłaszcza gdy wydają osądy bez nawiązania prawdziwego dialogu. „Nie wchodzi jednak dalej w ich świat wyobrażeń i fantazji. Nie chcę się w to zagłębiać i dlatego wolę głosić, głosić... Niektórzy zarzucali mi, że nie mówię o świętości. Twierdzą, że zawsze mówię o sprawach społecznych i że jestem komunistą. A jednak napisałem całą adhortację apostołską na temat świętości «Gaudete et exsultate»” – przypomniał papież.

Nawiązał też do swej decyzji w sprawie tzw. Mszy trydenckiej. Podkreślił, że była ona wynikiem konsultacji z wszystkimi biskupami świata, które odbyły się w ubiegłym roku. „Teraz mam nadzieję, że dzięki decyzji o zaprzestaniu automatyzmu dawnego obrządku będziemy mogli powrócić do prawdziwych intencji Benedykta XVI i Jana Pawła II” – powiedział papież. Przytoczył słowa jednego z kardynałów, który opowiadał mu, że dwóch nowo wyświęconych księży przyszło do niego z prośbą o naukę łaciny, aby móc dobrze odprawiać nabożeństwa. „On, który ma poczucie humoru, odpowiedział: «Ale w diecezji jest tylu Latynosów! Ucz się hiszpańskiego, aby móc głosić kazania. Potem, kiedy już nauczysz się hiszpańskiego, wróc do mnie, a ja powiem ci, ilu jest Wietnamczyków w diecezji i poproszę cię, abys nauczył się wietnamskiego. Potem, gdy nauczysz się wietnamskiego, dam ci pozwolenie na naukę łaciny». Kazał im wrócić na ziemię. Idę do przodu, nie dlatego, że chcę zrobić rewolucję. Robię to, co czuję, że muszę zrobić. Wymaga to wiele cierpliwości, modlitwy i miłosierdzia” – mówił Franciszek do jezuitów.

W czasie spotkania w Bratysławie pytano papieża także o rozpowszechniony lęk przed uchodźcami. Odpowiadając podkreślił, że nie tylko musimy migrantów przyjmować, ale także chronić, promować i integrować. „Wszystkie cztery kroki są potrzebne, aby naprawdę przyjąć. Każdy kraj musi wiedzieć, jak daleko może się posunąć. Pozostawienie migrantów bez integracji jest pozostawieniem ich w nędzy, jest równoznaczne z nieprzyjmowaniem ich. Musimy jednak dobrze zbadać to zjawisko i zrozumieć jego przyczyny, zwłaszcza te geopolityczne. Musimy zrozumieć, co dzieje się w basenie Morza Śródziemnego i jakie gry prowadzą mocarstwa graniczące z tym morzem o kontrolę i dominację. I zrozumieć, dlaczego i jakie są tego konsekwencje” – podkreślił Ojciec Święty w czasie swego spotkania z jezuitami w Bratysławie. *Beata Zajączkowska*

Za: www.vaticannews.va

OBCHODY JUBILEUSZU 175 LAT OBJAWIENIA MARYI W LA SALETTE

W świętowanie rocznicy objawienia Matki Bożej z La Salette wpisało się międzynarodowe spotkanie, zorganizowane przez radę generalną Zgromadzenia Księży Misjonarzy Saletynów. Uczestniczyli w nim przedstawiciele Kościołów lokalnych, w których posługują misjonarze saletyni: Angoli, Brazylii, Francji, Haiti Madagaskaru, Polski, Słowacji, Tanzanii, Stanów Zjednoczonych oraz Włoch. Delegacje składały się z biskupów, przełożonych prowincji oraz świeckich saletynów. W spotkaniu brały udział także siostry saletynki oraz członkowie zarządu generalnego Misjonarzy Świętej Rodziny.

Na kilka dni przed jubileuszem uczestnicy przyjechali na świętą górę, by wspólnie się modlić, odwiedzić miejsca związane z objawieniem, wymienić doświadczenia i pogłębić znajomość historii i duchowości wypływającej z wydarzenia sprzed 175 lat. Brali także udział w głównych obchodach ku czci Matki Bożej Saletyńskiej. Przewodniczył im kardynał Philippe Barbarin, arcybiskup senior archidiecezji lyońskiej. Purpurat w homilii zastanawiał się: „Czy Ona ma nam coś do powiedzenia? Właśnie tutaj, w La Salette, Ona chce nam coś powiedzieć. Coś trudnego, coś, co jest przyczyną Jej łez (...). Wczoraj ks. Marisa [przełożony generalny misjonarzy saletynów] komentował fragment o weselu w Kanie Galilejskiej. Maryja mówi tam: «Nie mają już wina». Zauważa, że brakuje czegoś bardzo ważnego na ślubie. I być może widzi, że także nam brakuje czegoś bardzo ważnego. Mówi do Jezusa: Spójrz na chrześcijan, którzy tutaj są. Nie mają już wiary, nie mają zapału, nie mają wina, nie mają siły, wigoru i radości z życia duchowego. (...) Maryję to zasmuca i to nas bardzo dotyka”. W dalszej części wyznał: „To, co mnie bardzo porusza w tym wydarzeniu, to fakt, że Maryja płacze. (...)

To po to, by odbudować, rekonstruować i zgromadzić na nowo Kościół, który się rozproszył z powodu zdrady. Myślę, że to jest cały czas prawdziwe...”.

„To było dotykające serca, odkrywcze spotkanie z Maryją” – dzieli się Sylwia Szlaza, świecka saletynka z Olsztyna. Mirosław Derik dodaje: „Dla mnie wielką radością była możliwość spotkania się z ludźmi żyjącymi tą samą duchowością. Jesteśmy jedną, saletyńską rodziną charyzmatyczną. Zaczerpnąłem od innych dużo pomysłów do pracy dla nas, świeckich saletynów na Słowacji”.

Zarząd polskiej prowincji reprezentował ks. Jan Kijek MS. Podsumowując spotkanie, dzielił się swoim odkryciem, że jest tak wiele osób, którzy chcą dzielić charyzmat z saletynami. „Dzisiaj, kiedy jest potrzeba, by docierać do osób zagubionych, do których nie zawsze osoby konsekrowane mają dostęp, świeccy saletyni mają wielkie możliwości działania i dla nas to jest wielka pomoc w głoszeniu orędzia” – dodał.

Za: www.saletyni.pl

WE FLORENCJI SPOTKANIE EUROPEJSKICH OBLATÓW

Trwa spotkanie Regionu Europejskiego Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej – Conference Inter-provincial European (20-24 X 2021). Zjazd odbywa się we Florencji w obłackim centrum hotelowo-rekolekcyjnym, dawnym niższym seminarium duchownym. Dom pochodzi z XIII wieku. Tradycja głosi, że w tym miejscu zatrzymał się Dante Alighieri i napisał jeden z utworów poetyckich. Upamiętnia to zażytkowa tablica oraz imponujący, kilkusetletni krzew mirtu.

W spotkaniu CIE biorą udział prowincjałowie Europy, superiorzy Delegatur i Misji z Anglii Belgii, Białorusi, Francji, Irlandii, Niemiec, Polski, Ukrainy i Włoch. Sześciu oblatów łączy się za pomocą platformy internetowej. Spośród Polaków obecni są o. Paweł Zając OMI, prowincjał, który został wybrany na drugą kadencję jako przewodniczący komisji. Administrację generalną reprezentował ojciec Antoni

Bochm OMI, Radny Generalny na Europę. Natomiast o. Damian Kopyto OMI reprezentuje Delegaturę Francja-Benelux.

We Florencji obecny jest także o. Paweł Wyszowski, Superior Delegatury na Ukrainie i w Rosji. W spotkaniu wzięli udział także przewodniczący obłackich komisji ds. formacji, ekonomów, komisji misyjnej i świeckich oraz przedstawiciel przy stałym Komitecie ds. braci. Złożyli oni sprawozdania z działalności w minionym roku.

Podczas spotkania omówiono bieżące inicjatywy, wspólne dla całego Regionu Europy. Należy do nich m.in. obłacka wspólnota międzynarodowa przy sanktuarium w Lourdes, zaangażowanie na rzecz duszpasterstwa młodzieży i powołań, wspieranie międzykulturowych wspólnot oraz zmiany dotychczasowych struktur prowincji zakonnych, by lepiej odpowiedzieć na potrzeby misji. Przedstawiono również projekt przyszłorocznego zjazdu świeckich współpracowników obłackich, który odbędzie się w Korku w przyszłym roku.

Region Europejski Misjonarzy Oblatów M.N. składa się z 6 prowincji zakonnych: Francja, Belgia, Anglia-Irlandia, Polska, Środkowoeuropejska, Śródziemnomorska; delegatur na Ukrainie i Francji-Beneluxu; misji na Białorusi i w Rumunii oraz dystryktów w Danii oraz Szwecji-Norwegii. W regionie posługuje prawie 1000 misjonarzy oblatów – kapłanów i braci zakonnych, w tym prawie 300 w Polsce.

Za: www.oblaci.pl

100-LECIE REDEMPTORYSTÓW NA SŁOWACJI

W stulecie przybycia redemptorystów na Słowację i założenia pierwszego domu zakonnego w Stropkovie odbyły się w tym kraju w dniach 17-19 września 2021 r. wspólne jubileuszowe obchody organizowane przez łańską Prowincję Bratysława-Praga i greckokatolicką Wiceprowincję Michalovce.

W Stropkovie odbyły się główne uroczystości – w piątek wieczorem, 17 września rozpoczęły się Mszą św. w obrządku wschodnim pod przewodnictwem o. wiceprowincjała Metoda Marcela Lukačiča CSsR, a po niej nastąpiła modlitwa uwielbienia za stuletnią obecność Redemptorystów na Słowacji, prowadzona przez parafialną młodzież.

Sobotnie przedpołudnie wypełniła konferencja historyczno-pastoralna o misji i obecności redemptorystów na Słowacji przed 1921 r., o okolicznościach przybycia redemptorystów na Słowację oraz o historii i współpracy greckokatolickich Prowincji Lwowskiej i Wiceprowincji Michalovce. Wieczorem odbyła się Msza św. wraz księżmi biskupami – abpem koszyckim Cyrilem Vasiłem oraz redemptorystami – biskupem Milanem Chauturem i biskupem Marianem Pacakiem. Na koniec prowincjał bratysławsko – praski o. Václav Hypius mówił o znaczeniu tej stuletniej historii i żywej obecności redemptorystów na Słowacji w Czechach.

W niedzielę liturgię odprawili w kościele redemptorystów św. Cyryla i Metodego trzej biskupi greckokatolicki. Biskup redemptorysta Milan Chatur podkreślił w homilii, że redemptoryści głoszą obfite odkupienie – skupiali się zawsze na tym, co najbardziej istotne.

Na tę uroczystość redemptorystów na Słowacji przybyło wielu gości i współpracownicy: o. Pedro Lopez CSsR, radny generalny z Rzymu, redemptoryści z Ukrainy, Polski oraz mniszki redemptorystki z Vranova i redemptorystki misyjne ze Lwowa. Było również wielu księży zakonnych i diecezjalnych ze Słowacji, którzy mają kontakt z redemptorystami.

Obecnie Zgromadzenie Redemptorystów działa na Słowacji w dwóch odrębnych jednostkach: Prowincji Bratysława-Praga i WiceProwincji Michalovce.

Redemptoryści rzymskokatolicki pracują w Czechach w Svatej Horze, Frydku-Mistku i Tasowicach, a na Słowacji w Bratysławie, Kostolnej, Bańskiej Bystrzycy-Radvaniu, Podolincu, Gaboltowie i na Litwie w Kownie. Prowincja liczy 53 członków, w tym jednego arcybiskupa, 42 księży, jednego diakona stałego, czterech braci zakonnych, trzech studentów ze ślubami i dwóch nowicjuszy.

Wiceprowincja Michalovce liczy 31 członków: dwóch biskupów, 26 księży, jednego diakona stałego i dwóch braci zakonnych. Na Słowacji redemptoryści greckokatolicki pracują w trzech wspólnotach: Michalovce, Stropkov i Stará Ľubovňa, na Ukrainie na Zakarpaciu: Korolevo i Užhorod.

23 marca 2021 r. wiceprowincja Michalovce obchodziła również rocznicę ustanowienia tej jednostki, które miało miejsce w Michalovcach 23 marca 1946 r. Bł. Metod Trčka został mianowany wtedy pierwszym przełożonym wiceprowincji.

W tym roku jubileuszowym roku redemptoryści greckokatolicki upamiętniają inne znaczące rocznice -110. rocznicę urodzin sługi Bożego o. Jána Ivana Mastiliaka CSsR, którego szczątki zachowały się w kościele św. Cyryla i Metodego w Stropkovie. Za: www.jezuici.pl

KAPITUŁA GENERALNA SALEZJANEK PRZEWIADAJĄCĄ SPRAWOZDANIA

226 stron liczyło "Sprawozdanie z życia Zgromadzenia w sześciolecie 2014-2020" – poza danymi statystycznymi – które Przełożona Generalna Córek Maryi Wspomożycielki (CMW) Matka Yvonne Reungoat, wraz z członkiniami swojej Rady, przedstawiła w ostatnich dniach podczas XXIV Kapituły Generalnej Zgromadzenia. To sprawozdanie stanowi pewnego rodzaju "fotografię", która przybliżyła działalność Zgromadzenia w ostatnich siedmiu latach. Mowa tu o żywych treściach, które emanują szerokim "tchnieniem" Kościoła, charyzmatu i uniwersalności.

Istotnie, w tym sprawozdaniu zostały przedstawione linie animacji, jakie proponowały Matka Reungoat i członkinie Rady Generalnej, mając na względzie rozwój osób i wspólnot wychowawczych,

oraz konkretne ich urzeczywistnienie z perspektywy formacji, duszpasterstwa młodzieży, misji "ad gentes", komunikacji społecznej, Rodziny Salezjańskiej oraz usług świadczonych przez Administrację i Sekretariat. W tym kontekście można mówić o "metodologii atelier", potrzebie doprecyzowania rozpoczętych procesów i wskazania punktów, które należy wzmacnić w perspektywie przyszłości.

Przełożona Generalna nie tylko podkreśliła najistotniejsze elementy dotyczące

przebytej drogi, uważnej na znaki czasu, rzeczywistość wspólnot wychowawczych, wyzwania młodzieży, wskazania Kościoła i potrzeby społeczeństwa, ale zaproponowała również pewne "ścieżki" bazujące na trzech kluczowych słowach: formacja, misja i ekologia integralna.

"Nadanie priorytetu formacji we wszystkich jej wymiarach, ludzkim, duchowym, charyzmatycznym, kulturowym, zawodowym – mówi – jest sprawą podstawową i nadrzędną". Istotnie, formacja jest "najlepszą inwestycją" i nie należy "poświęcać jej" na rzecz "pilnych potrzeb misji, tracąc z oczu jej całość"; ale będzie to możliwe, "jeśli będziecie przekonane o tym, że od formacji zależy jakość życia Zgromadzenia" – dodała.

Szczególnym aspektem formacji jest "wychowanie do interkulturowości jako profetycznego świadectwa", jako aspekt, który "należy do tożsamości i wychowawczego powołania Zgromadzenia". Ponadto w

świecie, który dąży do wykluczenia i tworzy bariery, "międzynarodowość może stać się prorocstwem dotyczącym odmiennego sposobu życia". Możemy to osiągnąć, "wychodząc od wspólnej drogi: Córkę Maryi Wspomożycielki i świeccy. Wymaga to odpowiedniego zaplanowania i stworzenia odpowiednich struktur towarzyszenia na obszarze formacji i zarządzania dziełami ze strony świeckich". Odnosząc się do kwestii reorganizacji wspólnot w świetle charyzmatu, Matka Reungoat podkreśliła znaczenie

"zapewnienia kontynuacji i rozwoju dzieł ukierunkowanych na osoby najuboższe i z marginesu" w procesie ciągłej, dynamicznej i kreatywnej aktualizacji.

Stwierdziła poza tym, że droga, przemierzana w perspektywie Globalnego Paktu Edukacyjnego, jakiego chciał papież Franciszek, stanowi wezwanie do "współdziałania w ramach Rodziny Salezjańskiej, z jednostkami, instytucjami i grupami, z którymi współpracujemy w sieci".

Kolejny istotny wymiar dotyczy "ekologii integralnej", jak stwierdziła Przełożona Generalna CMW. Szeroko spoglądając na tę kwestię, wskazała na konieczność "przywrócenia umiaru życia", zwrócenia uwagi krzyk ziemi i ubogich. I na koniec, w kontekście czasów nowej ewangelizacji, podkreśliła znaczenie "charyzmatycznej formacji katechetycznej" CMW, "charakterystycznego pola misji Zgromadzenia w Kościele, wymagającego jednak innowacji, dostosowania do czasów i języków".
Za: www.infoans.org

KARD. MAURO GAMBETTI OFMC^{Conv} WPROWADZA W ŻYCIE PAPIESKIE PLANY OŻYWIENIA DUSZPASTERSTWA W BAZYLICE ŚW. PIOTRA

Papież Franciszek chce zreformować duszpasterstwo przy Bazylice Św. Piotra – ujawnił nowy arcybiskup św. Piotra, kard. Mauro Gambetti. Chodzi o to, by lepiej docierać do pielgrzymów, którzy przybywają do Watykanu. W reformie mają pomóc nowe wytyczne dla kapituły św. Piotra zaakceptowane przez Papieża pod koniec sierpnia.

Kard. Gambetti przyznał, że rozważa się różne możliwości, począwszy od zmian w watykańskiej liturgii, wprowadzenia do niej

nowych języków, form modlitwy i adoracji. Większy nacisk ma być położony na samą postać św. Piotra, by lepiej przybliżyć go pielgrzymom oraz dostrzec tych, którzy do jego grobu pielgrzymują pieszo.

Chcemy uświadomić ludziom sakralność tego miejsca, a także otworzyć ich na piękno, przede wszystkim liturgii, ale także obecnych w tej świątyni dzieł sztuki – mówi w rozmowie z Radiem Watykańskim kard. Gambetti. Zdaniem papieskiego wikariusza dla Watykanu trzeba uwzględnić obecność ludzi, którzy nie są dojrzałymi w wierze, ale przybywając do Bazyliki św. Piotra odkrywają w sobie wymiar duchowy i nowe pragnienia.

Bazylika rozbudza w niewierzących pragnienie Transcendencji „Istnieje dość szeroka warstwa społeczeństwa, która przybywa tu i odkrywa w sobie pragnienie kontaktu z Transcendencją, nawet jeśli nie potrafią tego nazwać. Przeżywają swoiste trzęsienie ziemi, które narusza ich fundamenty i wydobywa na wierzch podstawowe pytania i pragnienia. Nawet jeśli przybywają tu dość rozproszeni, bo z różnych stron działają na nich różne bodźce. Do tych ludzi trzeba się zwrócić, albo pokazać im przynajmniej, że te pragnienia, które w sobie odkrywają mogą mieć jakiś punkt oparcia. Dlatego i my musimy dostosować do nich nasz sposób komunikacji, nie samo przesłanie, ale sposób przekazu tego, co mówimy o Jezusie, aby mogli to zrozumieć. Może w tym również pomóc język piękna, dzieł sztuki, piękno tego miejsca.“

Za: www.vaticannews.va

Zapowiedzi wydarzeń

INFORMACJA O WYKŁADACH W SZKOLE MĄDROŚCI KRZYŻA

Szkoła Mądrości Krzyża to propozycja podnoszenia poziomu wiedzy religijnej oraz formacji przeznaczona dla każdego, komu bliska jest pobożność pasyjna i problematyka cierpienia. Od 2016 r. odbywają się w niej wykłady oraz oferowane są pomoce do osobistej medytacji. Każdy semestr to nowy temat, któremu poświęcone jest 15 pełnych wykładów (90 min.) każdy oraz pomoc do modlitwy na temat związany z wykładem. Zajęcia odbywają się w klasztorze oo. Pasjonistów w Warszawie przy ul. Zamienieckiej 21, ale trudny czas pandemii nauczył nas posługiwania się nowoczesnymi środkami komunikacji, dlatego umożliwiamy też pełny udział (w czasie rzeczywistym, z

możliwością zabierania głosu i zadawania pytań) za pośrednictwem Internetu. Możliwe jest też odtwarzanie nagranych wykładów.

W pierwszym semestrze Pani dr Agata Rujner tematem wykładów będzie **Cierpienie samotności a krzyż**. Wykład poprowadzi pani dr Agata Rujner (AKW) i będzie w nim poruszana problem samotności, a także związanego z nią cierpienia zwracając uwagę, że podobne

cierpienie przeżywał sam Chrystus na drzewie krzyża. Pani dr Rujner przedstawi możliwość takiego przeżywania cierpienia samotności z Chrystusem ukrzyżowanym, które pozwala odnaleźć sens życia i pogłębić wiarę i relację z miłosiernym Ojcem.

Drugi semestr jest poświęcony Pismu Świętemu, a tematem wykładu będzie **Męka Jezusa Chrystusa w Dziejach Apostolskich**. Wykłady poprowadzi o. dr hab. Waldemar Linke CP (UKSW). Na podstawie licznych w Dziejach Apostolskich mów postara się ukazać wczesnochrześcijańską interpretację męki i śmierci Zbawiciela.

Koszt udziału w wykładach jednego semestru wynosi 250 PLN. Kontakt ze Szkołą Mądrości Krzyża pod adresem

poczty elektronicznej sekretariatsmk@gmail.com lub numerem telefonu +48 537 664 650.

Z wyrazami szacunku
Sekretariat Szkoły Mądrości Krzyża.

ZAPROSZENIE NA PIELGRZYMKĘ BRACI ZAKONNYCH NA JASNĄ GÓRĘ

Drodzy Bracia,

W imieniu Komisji KWPZM ds. Braci Zakonnych serdecznie zapraszam na Ogólnopolską Pielgrzymkę Braci Zakonnych na Jasną Górę. Pielgrzymka odbędzie się w dniach 14-15 października 2021 r. (program spotkania poniżej). Po rocznej przerwie spowodowanej epidemią kontynuujemy nasze pielgrzymowanie do Matki Bożej. Przez Jej pośrednictwo chcemy na nowo zawierzyć nasze życie i nasze wspólnoty Panu Bogu.

Podejmujemy program przygotowany w poprzednim roku. Naszej pielgrzymce patronuje Błogosławiony Stefan Wyszyński. Patron kieruje nas do szkoły Maryi – pragniemy pogłębić wymiar maryjny naszej konsekracji. Będziemy mieli okazję spojrzeć na Prymasa Tyśiąclecia jako na ojca duchowego konkretnej wspólnoty życia konsekrowanego. Z braterskim pozdrowieniem,

brat Franciszek Grzelka, alb przewodniczący Komisji ds. Braci Zakonnych

PROGRAM (14-15 X 2021) (pod patronatem Błogosławionego Stefana Wyszyńskiego)

TEMAT: MARYJNY WYMIAR
KONSEKRACJI ZAKONNEJ – Przeżywanie tajemnicy braterstwa „w domu” z

Maryją (por. Dokument Kongregacji ds. IŻKISZA z 2015 r., Tożsamość i misja

9:45 Konferencja – Aula św. Jana Pawła II–

11:00 Msza św. - Kaplica cudownego Obrazu Matki Bożej – przewodniczenie i homilia: Ksiądz Biskup Adrian Galbas SAC, oprawa liturgiczna: Bracia Paulini

15:00 Koronka do Miłosierdzia Bożego (Bazylika) – Bracia Serca Jezusowego Droga Krzyżowa (na wałach jasnogórskich) - rozważania stacji: Bracia Szkolni

NIESIENIE

Z Bazyliki do Stacji I - Bracia Redemptoryści, do Stacji II - Bracia Salezjanie i Michalici, do Stacji III - Bracia Palotyni i Franciszkanie (Prowincja Wniebowzięcia NMP oraz Matki Bożej Anielskiej), do Stacji IV - Bracia Sercanie i Bracia Serca Jezusowego, do stacji V - Bracia Franciszkanie (Prowincja Niepokalanego Poczęcia NMP, św. Franciszka z Asyżu oraz św. Jadwigi) i Dominikanie, do Stacji VI - Bracia Kamilianie i Bonifratrzy, do Stacji VII - Bracia Albertyni i Bracia Chrystusa Cierpiącego, do Stacji VIII - Bracia Werbiści i Jezuici, do Stacji IX - Bracia Karmelici, Karmelici Bosi i Franciszkanie Konwentualni, do Stacji X - Bracia Salwatorianie i Kapucyni do

KRZYŻA:

Stacji XI - Bracia Benedyktyni i Cy-stersi, do Stacji XII - Bracia Oblaci i Marianie, do Stacji XIII - Bracia Misjonarze Św. Rodziny, Chrystusowcy, do Stacji XIV - Bracia Szkolni i Bracia z pozostałych zgromadzeń, do Bazyliki - Bracia Paulini.

- wspólna fotografia (przy pomniku Jana Pawła II)
16.30 Spotkanie przy kawie (Dom Pielgrzymy)

19:00 Nabożeństwo październikowe - Różaniec (Kaplica Cudownego Obrazu)
21:00 Apel Jasnogórski (rozważanie apelowo prowadzi brat Franciszek Grzelka, albertyn)

15 października /piątek/

9:00 Jutrznia – Aula św. Jana Pawła II - przewodniczą Bracia Albertyni - sprawy organizacyjne
9:45 Konferencja – Aula św. Jana Pawła II – Pani Iwona Czarcińska, Instytut Prymasa Wyszyńskiego – świadectwo o Bł. Stefanie Wyszyńskim jako ojcu duchowym wspólnoty życia konsekrowanego;

- kilka krótkich wspomnień o spotkaniach Bł. Kardynała Stefana Wyszyńskiego z naszymi wspólnotami zakonnymi (zachęta do przedstawienia świadectw)

- 11:00 Msza św. - Kaplica cudownego Obrazu Matki Bożej – przewodniczenie i homilia - Ksiądz Biskup Jacek Kiciński CMF, Przewodniczący Komisji KEP ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, oprawa liturgiczna – Bracia Paulini

Zakończenie pielgrzymki.

Witryna tygodnia

HIP-HOPOWY PROJEKT KOSTKA

W dniach 17-19.09 br. odbył się w Złotowie kolejny Projekt Kostka, czyli dedykowany dla młodych festiwal hip-hopu chrześcijańskiego, organizowany przez Misjonarzy Świętej Rodziny. Wydarzenie to co roku gromadzi w Złotowie setki ludzi, mających wspólny cel – jednocześnie się w Panu i chwaleń Go poprzez muzykę.

Hasłem tegorocznej, XI już edycji Projektu Kostka było "ODRODZENIE", aby sprowokować do zastanowienia się jak współcześnie wygląda odrodzenie w Chrystusie. Hasło festiwalu nie jest przypadkowe, ponieważ również i on przechodzi odrodzenie – była to próba powrotu do rzeczywistości sprzed pandemii. Projekt Kostka w tym roku trwał przez trzy

dni – od 17 do 19 września, a całość miała miejsce w Hali Złotowianka.

Było dużo muzyki. Swoją obecnością zaszczylicili Arkadio, Edzio, DJ Fala, Tato, Jan Elf oraz gwiazda wieczoru – TGD. Odbył się również konkurs hip-hopu, w którym zmierzyli się utalentowani uczestnicy z całej Polski.

W piątek odbyły się spotkania profilaktyczne dla szkół, podczas których zaproszeni goście opowiedzieli swoje świadectwa, przedstawiając młodym ludziom swoją często trudną ścieżkę do prawdziwego Boga i relacji z Nim. W tym roku warsztaty dla młodzieży poprowadził Arkadio.

Projekt Kostka to wydarzenie mające na celu ewangelizację młodzieży, dlatego też dni festiwalu wypełnione są modlitwą. Oprócz muzyki, Jezusa można było spotkać w nieco cichszej atmosferze – w Strefie Modlitwy, gdzie wystawiony był Najświętszy Sakrament.

Już jedenaście razy Projekt Kostka zaprasza młodzież, aby pokazać Kościół pełen pasji, tętniący życiem i dostępny, trafiający do każdego. Pracy festiwalu przyświeca idea, którą promował jego patron – święty Stasiu Kostka, uczący, byśmy zawsze szukali w życiu czegoś więcej.

Misjonarze Świętej Rodziny

Odeszli do Pana

ŚP. O MIROŚLAW KUR OP (1941– 2021)

Z głębokim żalem informujemy, że 27 września 2021 r., w naszym klasztorze w Krakowie zmarł w wieku 80 lat o. Mirosław Kur OP.

Zmarły o. Mirosław urodził się 1 stycznia 1941 r. w Tarkawicy (pow. Lubartów). Do zakonu wstąpił w wieku 16 lat, pierwszą profesję złożył w 1958 r. a śluby wieczyste w 1963. Po ukończeniu studiów filozoficzno-teologicznych, w 1966 r. przyjął święcenia kapłańskie.

Od 1967 r. kontynuował studia na Wydziale Filozofii ATK w Warszawie, zwieńczone tytułem magistra filozofii. W 1973 r. podjął wykłady z filozofii w dominikańskim Studium Generalnym w Krakowie. W 1980 r. obronił na ATK pracę doktorską na temat W poszukiwaniu tomistycznej teorii sądów egzystencjalnych.

W latach 1985-1991 był pracownikiem Instytutu Tomistycznego na Służewie.

W ciągu swojego życia zakonnego pracował w klasztorach na Służewie, w Lublinie, Krakowie, Poznaniu, Gdańsku, Wrocławiu, Gidlach i Jarosławiu. Na Służewie oraz w Gdańsku był radnym konwentu i subprzeorem.

Od stycznia 2019 r. ponownie przebywał w klasztorze krakowskim, gdzie zmarł 27 września 2021 r. Przez wiele lat cierpliwie i pokornie znosił choroby i poważne ograniczenia fizyczne. Zawsze żywo interesował się tym, co dzieje się w świecie, w Kościele i Zakonie.

Uroczystości pogrzebowe śp. o. Mirosława Kura OP odbędą się w piątek 1 października br. w Bazylice Świętej Trójcy oo. Dominikanów w Krakowie (ul. Stolarska 12):

Prosimy o modlitwę za ś.p. o. Mirosława. Salve Regina.

Za: www.krakow.dominikanie.pl

ŻYCIE ZAKONNE

SERWIS INFORMACYJNY

KONFERENCJI WYŻSZYCH
PRZEŁOŻONYCH ZAKONÓW MĘSKICH W POLSCE